

THÁCH THỨC TẬN BÊN TRONG

“Phúc cho những ai khóc lóc, vì họ sẽ được ủi an!”.

Kính thưa Anh Chị em,

Hôm nay, Giáo Hội long trọng mừng kính Các Thánh Nam Nữ; Phúc Âm nói đến những Mối Phúc các ngài đã sống; Tin Mừng mời chúng ta tiến lên đỉnh cao của sự thánh thiện, nơi không dành cho những người yếu tim lẫn hạng ơ hờ. Bởi lẽ, các Mối Phúc sẽ ‘thách thức tận bên trong!’. Hôm nay, chúng ta chỉ dừng lại vắn gọn ở Mối Phúc thứ ba.

Mỗi vị thánh, những con người lành thánh ăn ngay ở lành của mọi thời, dù được phong thánh hay không được phong thánh; thậm chí, đã rửa tội hay chưa được rửa tội, đều được tôn vinh trong ngày đại lễ hôm nay. Theo Đức Thánh Cha Phanxicô, “Họ là những con người đã sống với đôi chân trên đất; đã trải qua những khó nhọc thường ngày của phận người với cả thành công lẫn thất bại, nhưng họ tìm thấy nơi Chúa sức mạnh để luôn đứng dậy và tiếp tục đi tới”. Sách Khải Huyền cho biết, họ là “Đoàn người đông đảo không thể đếm được, thuộc mọi nước, mọi chi họ, mọi dân tộc và mọi tiếng nói”; “Họ là những người từ đau khổ lớn lao mà đến”; họ được ‘thách thức tận bên trong’, “Được gọi là con Thiên Chúa và thực sự là thế” như thánh Gioan nói trong bài đọc thứ hai. Và “Đó là dòng dõi của những kẻ tìm Chúa”; trong đó, có thể có những người thân yêu của chúng ta, “Những người có bàn tay vô tội và tâm hồn trong sạch, không để lòng xuôi theo sự giả trá” như Thánh Vịnh đáp ca cho biết.

Trong số các ngài, không ít người đã sống Mối Phúc thứ ba, “Phúc cho những ai khóc lóc, vì họ sẽ được ủi an!”. Đây là một hạnh phúc thú vị. Nên thánh nhờ khóc! Hình thức khóc lóc thánh thiện này xảy ra khi chúng ta khóc cho tội lỗi mình; điều đó có nghĩa là lương tâm chúng ta còn hoạt động để thừa nhận những hành vi sai trái chống lại Thiên Chúa và ra sức xin Ngài ban ơn để thay đổi. Bên cạnh đó, chúng ta đau buồn khi nhìn thấy những tệ nạn trong thế giới. Ngày nay, khi mọi người chấp nhận tất cả mọi thứ là tốt, tội lỗi trở nên ‘phổ biến và giảm khinh’; điều này dần dần khiến chúng ta hạ thấp bản chất khách quan của tội. Là Kitô hữu, chúng ta phải xa lánh những gì là xấu xa xét về đạo đức; và khi đối mặt với lối sống vô luân, phản ứng của chúng ta phải là đau buồn thánh thiện, chứ không đồng lõa, chấp nhận tội trọng. Đau buồn trước những lựa chọn kém cỏi của người khác cũng là một hành động yêu thương thực sự đối với họ!

Cách đây đúng một tuần, 24/10/2021, Giáo Hội phong chân phước cho một thiếu nữ 22 tuổi, người đã sống Mối Phúc thứ ba này, một thánh trẻ mới nhất. Đó là Sandra Sabattini, người đã dành cuộc đời ngắn ngủi cho những ai bị thiệt thòi; cô qua đời vì một tai nạn xe hơi 1984. Mùa hè 1982, khi vẫn nạn ma túy bùng phát ở Ý, Sandra dẫn thân hết mình tại những cộng đồng dành cho người nghiện. Là một người trẻ đầy sức sống, đạo đức từ tấm bé, Sandra do dự giữa việc trở thành một tu sĩ truyền giáo Phi Châu hay một bác sĩ y khoa. Thế nhưng, ý Chúa nhiệm mầu, cô không vào Dòng Truyền Giáo, nhưng quên mình cho các bạn đồng trang đang nghiện ngập và người nghèo. Cô viết, “Sandra, hãy yêu tất cả những gì bạn làm! Yêu sâu sắc đến từng giây phút bạn đang sống, được phép sống. Hãy cảm nhận niềm vui của giây phút hiện tại; dù đó là gì, để không bao giờ bỏ lỡ sự kết nối!”; “Tôi chỉ có thể cho họ niềm vui”; “Hãy quan tâm đến ân sủng được trao cho bạn, làm cho nó đẹp hơn, đầy đủ hơn cho khi tới khi thời gian đến!”. Cô viết cho mẹ,

“Con đã làm việc đến gãy lưng, nhưng đó là những người mà con sẽ không bao giờ bỏ rơi!”.

Anh Chị em,

Như Sandra Sabattini, chớ gì mỗi người chúng ta sẽ không ngạc nhiên trước một sự thật cao đẹp rằng, ‘Tôi cũng được kêu gọi để trở thành một vị thánh’. Nhìn vào các vị đại thánh, hoặc gần gũi hơn, nhìn gương lành gương sáng của ông bà, cha mẹ chúng ta; suốt một đời buôn thúng bán bưng, tần tảo nuôi con, không kể nắng mưa... mà bàn tay hầu như không làm gì vấy tội, ai trong chúng ta dám nói họ không phải là thánh. Hãy nhìn vào các ngài và làm tất cả những gì có thể để nội tại hoá những ân sủng Chúa ban cho chúng ta khi chúng ta suy gẫm các Mối Phúc này! Thiên Chúa cũng sẽ làm những điều kỳ diệu trong cuộc sống chúng ta; và một ngày nào đó, như Sandra, như các thánh, chúng ta biến sự long trọng của ngày lễ hôm nay thành một lễ kỷ niệm thực sự về cuộc sống của mình, người vốn đã sống tốt, đã được ‘thách thức tận bên trong’. Tại sao không?

Chúng ta có thể cầu nguyện,

“Lạy Chúa, xin cứ ‘thách thức con tận bên trong’ hầu con có thể trở thành một vị thánh thực sự; để Vương Quốc của Chúa có thể vươn xa hơn, ngay hôm nay, đến tận mãi đời đời”, Amen.

(Lm. Minh Anh, Tgp. Huế)